

Číslo jednací: 19A 36/2020 - 33

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Loudou ve věci

žalobce : **S. V.**, narozen ...
státní příslušnost Ukrajina
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Novotným
sídlem Archangelská 1, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č.j. KRPA-255453-16/ČJ-2020-000022 - ZSV

takto:

- I. Rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 1. 10. 2020, č.j. KRPA-255453-16/ČJ-2020-000022 – ZSV, se zrušuje.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 6. 10. 2020 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž byl podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o pobytu cizinců**“), zajištěn za účelem správního vyhoštění s tím, že doba zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení svobody.

II. Žalobní body

2. Žalobce namítl, že podal proti rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 23. 6. 2020, č.j. KRPA-162134-13/ČJ-2020-000022-SV, kterým bylo rozhodnuto o správním vyhoštění žalobce, odvolání. O odvolání rozhodl nadřízený orgán Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie dne 17. 8. 2020 tak, že provostupňové rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí však nenabýlo právní moci, neboť bylo adresováno žalobci na Ukrajinu, přestože se žalobce po celou dobu správního řízení zdržoval na území České republiky, a zmíněné rozhodnutí tak nebylo řádně doručeno, a tedy nemohlo nabýt právní moci. Dále žalobce poukázal na skutečnost, že v rámci řízení o vyhoštění sdělil policii, že se bude v ČR zdržovat na adrese Budovatelů 3271/19, 466 07 Jablonec nad Nisou.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K námitce žalobce uvedl, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti správnímu vyhoštění ze dne 23. 6. 2020 bylo žalobci doručeno plně v souladu se zákonem na kontaktní adresu na Ukrajině, neboť žalobce jinou adresu neměl a ani ji neuvedl. V protokole o podání vysvětlení ze dne 1. 10. 2020 žalobce uvedl, že je mu známa skutečnost, že obdržel rozhodnutí o správním vyhoštění i výjezdní příkaz, který osobně převzal. Jako kontaktní adresu žalobce uvedl adresu na Ukrajině, jinou adresu neuvedl. Žalobce zůstal na území ČR, o stav řízení se nijak nezajímal a nepodnikal žádné kroky, aby se dozvěděl, zda nebylo ve věci jeho odvolání již rozhodnuto. Žalobce též nekontaktoval rodinu na Ukrajině, aby zjistil, zda mu nějaká pošta z ČR přišla.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního spisu soud zjistil tyto pro řízení podstatné skutečnosti.
5. Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy dne 23. 6. 2020 pod č. j. KRPA-1162134-13/ČJ-2020-000022-SV rozhodla tak, že uložila žalobci správní vyhoštění a stanovila dobu zákazu vstupu na území členských států Evropské unie v délce 3 let s tím, že počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Žalobci byla stanovena doba k vycestování do 15ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, dále bylo rozhodnuto, že nebyly shledány důvody znemožňující vycestování. Žalobce se proti uvedenému rozhodnutí odvolal a o odvolání rozhodlo Ředitelství služby cizinecké policie rozhodnutím ze dne 17. 8. 2020, č.j. CPR-24375-3/ČJ-2020-930310-V237, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

rozhodnutí o správním vyhoštění. Na uvedeném rozhodnutí je vyznačena doložka právní moci dne 26. 8. 2020.

6. Dne 30. 9. 2020 byl žalobce kontrolován při pobytové kontrole hlídkou policie a téhož dne byl zajištěn dle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o policii, neboť zde bylo podezření, že se na území ČR nachází neoprávněně.
7. Dne 1. 10. 2020 byl s žalobcem sepsán protokol o podání vysvětlení, ve kterém žalobce mimo jiné uvedl, že v řízení o správním vyhoštění uvedl pouze adresu na Ukrajině, neboť v ČR žádnou adresu nemá. O tom, že by rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci, neví.
8. Dne 1. 10. 2020 bylo vydáno napadené rozhodnutí, kterým žalovaná rozhodla podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění a stanovila dobu zajištění na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody. V odůvodnění žalovaná uvedla, že žalobci bylo rozhodnutím ze dne 23. 6. 2020, č. j. KRPA-1162134-13/ČJ-2020-000022-SV, uloženo správní vyhoštění a stanovena doba zákazu vstupu na území členských států Evropské unie v délce 3 let s tím, že počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí odvolání, o kterém bylo rozhodnuto dne 17. 8. 2020 tak, že bylo odvolání žalobce zamítnuto. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 26. 8. 2020 a od tohoto okamžiku začala běžet 15ti denní lhůta, a rozhodnutí se tak stalo vykonatelným dne 11. 9. 2020. Od tohoto data se tak žalobce na území ČR nachází v rozporu s rozhodnutím o správním vyhoštění. Vzhledem tomu, že žalobce ve stanovené lhůtě nevycestoval, naplnil důvody pro zajištění podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.), vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná.
10. Podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je policie oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud (c) cizinec nevycestoval z území v době stanovené v rozhodnutí o správním vyhoštění.
11. Podle § 170 odst. 2 písm. c) věta druhá zákona o pobytu cizinců má odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění vždy odkladný účinek.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

12. Podle § 73 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) nestanoví-li tento zákon jinak, je v právní moci rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání.
13. Podle § 72 odst. 1 správního řádu se rozhodnutí účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením.
14. Podle § 19 odst. 5 správního řádu se do vlastních rukou adresáta doručují písemnosti podle § 59, § 72 odst. 1, písemnosti, o nichž tak stanoví zvláštní zákon, a jiné písemnosti, nařídí-li to oprávněná úřední osoba.
15. Podle § 22 správního řádu adresátům, kteří se zdržují v cizině nebo jejichž sídlo nebo pobyt, popřípadě jiná adresa pro doručování podle § 19 odst. 4 je v cizině, lze doručit prostřednictvím provozovatele poštovních služeb nebo prostřednictvím příslušného orgánu státní správy pověřeného k doručování písemností do ciziny. Pokud se tímto způsobem nepodaří písemnost doručit, ustanoví jim správní orgán opatrovníka [§ 32 odst. 2 písm. d)].
16. Žalobci bylo rozhodnutím ze dne 23. 6. 2020 uloženo správní vyhoštění a stanovena doba zákazu vstupu na území členských států Evropské unie v délce 3 let s tím, že počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy uplyne stanovená doba k vycestování. Žalobci byla stanovena doba k vycestování do 15ti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, dále bylo rozhodnuto, že nebyly shledány důvody znemožňující vycestování. Žalobce se proti uvedenému rozhodnutí odvolal, a v takovém případě nezačala běžet lhůta k vycestování, neboť podle § 170 odst. 2 písm. c) věta druhá zákona o pobytu cizinců má odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění vždy odkladný účinek. O odvolání rozhodlo Ředitelství služby cizinecké policie dne 17. 8. 2020 pod č.j. CPR-24375-3/ČJ-2020-930310-V237 tak, že bylo odvolání žalobce zamítnuto. Předpokladem pro vydání rozhodnutí o zajištění cizince podle § 124 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je nabytí právní moci rozhodnutí o správním vyhoštění, neboť od tohoto okamžiku běží lhůta pro vycestování.
17. Žalobce namítal, že toto rozhodnutí nenabylo právní moci, neboť bylo doručováno na jeho adresu na Ukrajině, on se však nacházel na území ČR. Žalovaná pak doručování uvedeného rozhodnutí na Ukrajinu potvrdila. Rozhodnutí správního orgánu je podle § 73 odst. 1 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu v právní moci v případě, že bylo oznámeno ústním vyhlášením anebo doručením písemného vyhotovení do vlastních rukou adresáta. V projednávaném případě mělo dojít k oznámení rozhodnutí o odvolání doručením písemného vyhotovení rozhodnutí o odvolání na adresu žalobce na Ukrajině. Vzhledem k tomu, že se žalobce podle vlastního vyjádření na Ukrajině v době doručení nezdržoval, vyzval soud žalovanou přípisem č.j. 19 A 36/2020-18, doručeným žalované dne 20. 10. 2020, aby obratem předložila průkaz o doručení rozhodnutí žalobci a protokol o podání vysvětlení v řízení o správním vyhoštění, neboť tyto listiny se ve správním spise o zajištění žalobce nenachází. Správní spis obsahuje toliko rozhodnutí ve věci správního vyhoštění s vyznačenou doložkou právní moci. Na základě správního spisu tak nebylo lze námitku žalobce přezkoumat. Za

účelem provedení dokazování ve věci doručení rozhodnutí o odvolání žalobci soud nařídil jednání.

18. Žalovaná na uvedenou výzvu nijak nereagovala, požadované listiny nepředložila a z nařízeného jednání se omluvila. Obecně platí, že důkazní povinnost určitou skutečnost prokázat tíží toho, kdo ji tvrdí. V projednávaném případě to byla žalovaná, kterou tížilo břemeno tvrzení a důkazní břemeno, že rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 17. 8. 2020, č.j. CPR-24375-3/ČJ-2020-930310-V237, bylo oznámeno žalobci doručením jeho písemného vyhotovení do vlastních rukou v souladu se správním řádem. Žalovaná k uvedenému neoznačila ani nepředložila žádné důkazy, přestože k tomu byla soudem v dostatečné lhůtě vyzvána. Vzhledem k tomu, že ke způsobu doručení uvedeného rozhodnutí, neobsahuje žádné důkazy ani správní spis, soud nemohl posoudit, zda skutečně toto rozhodnutí nabylo právní moci.
19. Z výše uvedených důvodů rozhodl městský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. o zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná neunesla důkazní břemeno, že rozhodnutí o správním vyhoštění nabylo právní moci. Městský soud současně nevyslovil, že se žalované věc vrací k dalšímu řízení. Vyšel z právního názoru vysloveného v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 11. 2012, č.j. 9 As 111/2012 – 34, v němž uvedený soud konstatoval, že *„po zrušení rozhodnutí žalovaného o zajištění stěžovatele je nutno na toto rozhodnutí nablížit, jako kdyby vůbec nebylo vydáno. Neexistuje tak řízení, v němž by mělo být pokračováno, protože podle § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců je vydání rozhodnutí o zajištění cizince za účelem správního vyhoštění prvním úkonem v řízení. Je-li tedy tento úkon ve formě rozhodnutí zrušen, neznamená to současně, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, jak je ve správním soudnictví obvyklé (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Naopak to z povahy věci, která je značně specifická a vyžaduje urychlené vyřízení, znamená ukončení řízení před správním orgánem, aniž by se tím jakkoli zasahovalo do jeho pravomoci, která byla vyčerpána vydáním původního rozhodnutí.“*
20. Soud nesouhlasí s námitkou žalobce, že mělo být doručováno na adresu v ČR, kterou žalobce sdělil (Budovatelů 3271/19, 466 07 Jablonec nad Nisou), neboť z výsledku žalobce se podává, že v řízení o správním vyhoštění uvedl pouze adresu na Ukrajině, neboť v ČR žádnou adresu nemá. Bez významu je též argumentace žalované, že se žalobce o stav odvolacího řízení nijak nezajímal a nepodnikal žádné kroky, aby se dozvěděl, zda nebylo ve věci jeho odvolání již rozhodnuto. V projednávaném případě je podstatné, zda rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci, tedy zda bylo toto rozhodnutí doručeno v souladu se správním řádem. Skutečnost, že se žalobce o stav odvolacího řízení nezajímal, pak nezakládá fikci doručení rozhodnutí o odvolání.
21. O nákladech řízení soud rozhodl dle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto má právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšné žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za 3 úkony právní služby po 3 100 Kč, tedy celkem 9 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, písemné podání k soudu, účast na jednání dne 27. 10. 2020) a náhradu hotových výdajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 900 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 10 200 Kč a 21% DPH ve výši 2 142 Kč, tedy celkem 12 342 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2020

JUDr. Tomáš Louda v. r.

samosoudce